HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

דניכחוש חיליה. שמרוב שומנו הוא משירן: **דלחזיוה אינשי.** סימן הוא שמשיר פירותיו: **וטמא טמא יקרא.** לועק ואומר טמא הוא: **לובסא.** משכול תמרים וסימן הוא שמשיר פירותיו: **כי האי תנא.** לבקש עליו רבים רחמים:

הדרן עלך בהמה המקשה

אותו ואת בנו. משום דבעי למימר בחולין ובמוקדשים דאלטריך למילף מקראי כדילפינן בגמרא תנא נמי באלך ובח"ל דלא איצטריך דהא חובת הגוף היא וחובת הגוף נוהגת בין באלך ובין בח"ל: **בפני הבית** (א). בזמן הבית. בפ' בתרא (לקמן דף קלח:) מפרש אמאי נקטינהו: **שניהם כשרים.** משום דבעי למיתני סיפא שניהם פסולין (ב) ובגמרא מפרש אמאי נקטינהו: **והשני סופג.** משום לאו דאותו ואת בנו (ג). ולא שנא שחט את האם תחלה ול"ש שחט את הבן תחלה לא שנא שחטינהו חד גברא ולא שנא תרי גברי ליף בגמרא [פב.] דחייב: **הראשון חייב כרת.** משום שחוטי חוץ אבל השני פטור מן הכרת דכיון דנשחטה אמו שוב אינו ראוי הבן לישחט בפנים דפסול משום מחוסר זמן ואינו חייב משום שחוטי חוץ אלא א"כ ראוי לפנים דכתיב (ויקרא יז) ואל פתח אהל מועד לא הביאו הראוי לפתח אהל [מועד] חייבין עליו בחוץ ואי לא לא: **ושניהם סופגין.** הראשון משום לאו דשחוטי חוץ דכתיב בהעלתה (דברים יב) השמר לך פן תעלה ובזבחים (דף קז.) ילפינן בהיקש שוחט ממעלה שם תעלה ושם תעשה (ד) מה מעלה לא ענש אלא א"כ הזהיר אף שוחט לא ענש אלא א"כ הזהיר: **חולין בפנים שניהם פסולין.** משום חולין שנשחטו בעזרה דילפינן להו בקדושין בפרק האיש מקדש (דף מז:): **והשני סופג.** משום אותו ואת בנו. אבל משום חולין שנשחטו בעזרה אזהרה דילה היא (דברים יב) כי ירחק וזבחת ברחוק מקום אתה זובח ולא בקירוב מקום (ה): **קדשים בפנים.** השני סופג משום אותו ואת בנו: **ופסול.** משום מחוסר זמן: **חולין וקדשים בחוץ.** דוקא נקט הראשון חולין והשני קדשים וכן כל השנויים במשנה דוקא נקט להו: **והשני סופג.** משום אותו ואת בנו: **קדשים בחוץ.** בתחלה ואחר כך חולין בחוץ פסול: **והשני כשר.** באכילה ולאידי דתנא פסול תנא כשר: **ושניהם סופגין.** הראשון משום שחוטי חוץ והשני משום אותו ואת בנו: **חולין וקדשים בפנים שניהם פסולים.** הראשון משום חולין שנשחטו בעזרה והשני משום מחוסר זמן: **והשני סופג.** משום אותו ואת בנו: **חולין בחוץ ובפנים.** הראשון בחוץ והשני בפנים: **קדשים בחוץ ובפנים הראשון כשר.** משום שחוטי חוץ: **ושניהם פסולין.** הראשון שנשחט בחוץ והשני משום מחוסר זמן: **ושניהם סופגין.** הראשון משום שחוטי חוץ והשני משום אותו ואת בנו: **קדשים בפנים ובחוץ.** הראשון בחוץ והשני בפנים: **גמ' ירלה לקרבן אשה.** וסמיך ליה אותו ואת בנו: **שור הפסיק הענין.** דאי אקמאי קאי נשתוק מיניה ונכתוב ואותו ואת בנו דהא בשור ובשה איירי לעיל: **במוקדשין לא.** דהא אפסקיה: **כלאים.** רחל שילדה מן התייש שחטה ואת בנה: **ועוד**

מסורת הש"ס

(א) סוטה לב: נדה סו. שבת סז. מ"ק ה., ב) [עיין תוס' לקמן פ. ד"ה חולין], ג) [עי' תוס' שם ד"ה הראשון], ד) [יבמות ט. וש"נ], ה) [לקמן עט: תוספתא רפ"ה], ו) רש"ל מוחק כל זה עד סוף הדיבור ועיין רש"א שמקיים ג' הספרים, ז) [ויקרא כב], ח) [דברים יב], ט) [קדושין מז:], י) [עיין היטב תוס' זבחים לג: ד"ה לענין וכו' דעשה דפסח שיש בו כרת תמוה ודמי],

תורה אור השלם

1. וְהַצְּרוּעַ אֲשֶׁר בּוֹ הַנֶּגַע בְּגָדָיו יִהְיוּ פְרֻמִים וְרֹאשׁוֹ יִהְיֶה פָרוּעַ וְעַל שָׂפָם יַעְטֶה וְטָמֵא טָמֵא יִקְרָא:
2. שׁוֹר אוֹ כֶשֶׂב אוֹ עֵז כִּי יִוָּלֵד וְהָיָה שִׁבְעַת יָמִים תַּחַת אִמּוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וָהָלְאָה יֵרָצֶה לְקָרְבַּן אִשֶּׁה לַיְיָ: ויקרא כב כז
3. וְשׁוֹר אוֹ שֶׂה אֹתוֹ וְאֶת בְּנוֹ לֹא תִשְׁחֲטוּ בְּיוֹם אֶחָד: ויקרא כב כח

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה בפני הבית ושלא בפני הבית בזמן הבית ושלא בזמן הבית:

מוסף רש"י

דניכחוש חיליה. שעל ידי שהוא שמן וכמו רב פילוחיו נוטרין (שבת סז.). דלחזיוה אינשי. ולקימנא עבדי ליה לאודעי דמשיר פירותיו (שם). וטמא טמא יקרא. הוא עצמו אומר טמא, רמקו מעלי (שם) כלומר סורו מעליו שטמא הוא (סוטה לב:).

הדרן עלך בהמה המקשה

אותו ואת בנו נוהג בכלאים ובכורי. כוי מן המים ומן הגביה, ואע"פ דשור אי שה כתיב ולא כתיב לני ואיל (לקמן עט:).

עין משפט נר מצוה

צג א מיי' פ"י מהל' טומאת צרעת הל"ו סמג עשין רלה:
א ב מיי' פי"ב מהל' שחיטה הל"ב סמג לאוין קמט:
ג [מיי' שם הלכה ו] סמג לאוין קמט טוש"ע י"ד סימן מז סעיף ג:

רבינו גרשום

דניכחוש חיליה כלומר שיתיש כחו של איל ולא יטעון פירות ביותר: כמאן תלינן כובסא בדיקלא כלומר דקל שמשיר פירותיו תולין בו דברי' הגדילין [בו] תמרים שגדילין התמרים יחד כאגוזין דקין ואותו הדבר שהתמרים גדילין בו שמן כובסא ותולין בו כדי שידעו רבים שמשיר פירותיו ויבקשו עליו רחמים:

סליק פירקא

אותו ואת בנו. חולין בחוץ שניהן כשרין כו' כלומר השני סופג את הארבעים משום דלאו דאותו ואת בנו: קדשים בחוץ הראשון חייב כרת משום שוחט חוץ ושניהן פסולין דשניהן בחוץ הוו. ושניהן סופגין את הארבעים הראשון משום לאו דשחוטי חוץ ולא יזבחו עוד את זבחיהם והשני משום לאו אותו ואת בנו: חולין בפנים שניהם פסולין כלומר דחולין בעזרה פסולין והשני סופג את הארבעים משום אותו ואת בנו. ופסול משום מחוסר זמן חולין וקדשים בחוץ כו' והשני סופג את הארבעים משום לאו דאותו ואת בנו ופסול דמחוסר זמן הוא: קדשים וחולין בחוץ כו' ושניהם סופגין את הארבעים זה משום לאו דשחוטי חוץ וזה משום לאו דאותו ואת בנו: (חולין וקדשים) [קדשים וחולין] בפנים כו' והשני סופג את הארבעים ופסול. כלומר סופג את הארבעים משום אותו ואת בנו ופסול משום חולין בעזרה: חולין בחוץ ובפנים כו' כלומר והשני סופג את הארבעים משום אותו ואת בנו ופסול דחולין בפנים [פסול] קדשים בחוץ ובפנים כו' ושניהן פסולין כלומר ראשון משום דקדשים בחוץ והשני פסול דמחוסר זמן [הוא] ושניהן סופגין את הארבעים הראשון משום שחוטי חוץ והשני משום לאו דאותו ואת בנו. חולין בפנים ובחוץ הראשון פסול ופטור כו' כלומר ראשון פסול דחולין בפנים הוא והשני סופג את הארבעים משום אותו ואת בנו וכשר. קדשים בפנים ובחוץ כו' והשני סופג את הארבעים משום אותו ואת בנו ופסול משום דקדשים בחוץ הן ומחוסר זמן: שור הפסיק הענין. כלומר אי כתב שור או כשב או עז כי יולד כו' אותו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד הוה אמרינן במוקדשין ולא בחולין

הדרן עלך בהמה המקשה

אותו ואת בנו נוהג בין בארץ בין בח"ל בפני הבית ושלא בפני הבית בחולין ובמוקדשין כיצד השוחט אותו ואת בנו [3] חולין בחוץ [1] שניהם כשרים והשני סופג את הארבעים קדשים בחוץ [2] הראשון חייב כרת ושניהם פסולים ושניהם סופגים את הארבעים חולין בפנים שניהם פסולין והשני סופג את הארבעים קדשים בפנים הראשון כשר ופטור והשני סופג את הארבעים ופסול חולין וקדשים בחוץ הראשון כשר ופטור והשני סופג את הארבעים ופסול קדשים וחולין בחוץ הראשון חייב כרת ופסול והשני כשר ושניהם סופגים את הארבעים חולין וקדשים בפנים שניהם פסולין והשני סופג את הארבעים קדשים וחולין בפנים הראשון כשר ופטור והשני סופג את הארבעים ופסול חולין בחוץ ובפנים הראשון כשר ופטור והשני סופג את הארבעים ופסול קדשים בחוץ ובפנים הראשון חייב כרת ושניהם סופגים את הארבעים ושניהם פסולים חולין בפנים ובחוץ הראשון פסול ופטור והשני סופג את הארבעים וכשר קדשים בפנים ובחוץ הראשון כשר ופטור והשני סופג את הארבעים ופסול:

גמ' ת"ר מנין לאותו ואת בנו שנוהג במוקדשין תלמוד לומר [2] שור או כשב או עז כי יולד וכתיב בתריה [3] ושור או שה אותו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד לימד על אותו ואת בנו שנוהג במוקדשין ואימא במוקדשין אין בחולין לא שור הפסיק הענין ואימא בחולין אין במוקדשין לא כתיב ושור [7] וי"ו מוסיף על ענין ראשון אי מה קדשים כלאים לא אף אותו ואת בנו כלאים לא אלמה תניא [8] אותו ואת בנו נוהג בכלאים ובכורי ועוד שה כתיב ואמר רבא זה

דניכחוש חיליה אלא סוקרו בסיקרא אמאי כי היכי דליחזיוה אינשי וליבעי רחמי עיליה [6] כדתניא [1] וטמא טמא יקרא [4] צריך להודיע לרבים ורבים מבקשים עליו רחמים וכן מי שאירע בו דבר צריך להודיע לרבים ורבים מבקשים עליו רחמים אמר רבינא כמאן תלינן כובסא בדיקלא כמאן כי האי תנא:

הדרן עלך בהמה המקשה

אותו [5] ואת בנו נוהג בין בארץ בין בח"ל בפני הבית ושלא בפני הבית בחולין ובמוקדשין כיצד השוחט אותו ואת בנו [3] חולין בחוץ [1] שניהם כשרים והשני סופג את הארבעים קדשים בחוץ [2] הראשון חייב כרת ושניהם פסולים ושניהם סופגים את הארבעים חולין בפנים שניהם פסולין והשני סופג את הארבעים קדשים בפנים הראשון כשר ופטור והשני סופג את הארבעים ופסול חולין וקדשים בחוץ הראשון כשר ופטור והשני סופג את הארבעים ופסול קדשים וחולין בחוץ הראשון חייב כרת ופסול והשני כשר ושניהם סופגים את הארבעים חולין וקדשים בפנים שניהם פסולין והשני סופג את הארבעים קדשים וחולין בפנים הראשון כשר ופטור והשני סופג את הארבעים ופסול חולין בחוץ ובפנים הראשון כשר ופטור והשני סופג את הארבעים ופסול קדשים בחוץ ובפנים הראשון חייב כרת ושניהם סופגים את הארבעים ושניהם פסולים חולין בפנים ובחוץ הראשון פסול ופטור והשני סופג את הארבעים וכשר קדשים בפנים ובחוץ הראשון כשר ופטור והשני סופג את הארבעים ופסול:

גמ' ת"ר מנין לאותו ואת בנו שנוהג במוקדשין תלמוד לומר [2] שור או כשב או עז כי יולד וכתיב בתריה [3] ושור או שה אותו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד לימד על אותו ואת בנו שנוהג במוקדשין ואימא במוקדשין אין בחולין לא שור הפסיק הענין ואימא בחולין אין במוקדשין לא כתיב ושור [7] וי"ו מוסיף על ענין ראשון אי מה קדשים כלאים לא אף אותו ואת בנו כלאים לא אלמה תניא [8] אותו ואת בנו נוהג בכלאים ובכורי ועוד שה כתיב ואמר רבא

זה

שנגח את הפרה (סס מד:) וי"ל כיון דלא מצינו למילף אף בהמה טמאה דומיא דשבת לא ילפינן כלל ועוד דאי משבת ילפינן א"כ שה דכתב רחמנא למה לי ועוד דומיא דקדשים דלא שייך בחיה ומהאי טעמא נמי הוה ממעטינן כלאים אי לאו דכתיב אי: זה

השתא דכתיב שור או שה אותו ואת בנו הפסיק הענין: ושור